

Tutkimusklubi: käytännön työn kehittämistä

TEKSTI:

Johanna Olli, Ish, TtM, tohtorikoulutettava
Turun yliopisto, Hoitotieteen laitos, Turku
pj.lane.ry(at)gmail.com

Tutkijana luen paljon muiden tekemiä tutkimuksia, ja usein ne tekisi mieli jakaa muidenkin aiheesta kiinnostuneiden kanssa. Erityisesti toivoisin, että käytännön hoitotyötä tekevät voisivat saada niistä tietoa ja innostusta työnsä kehittämiseen. Ongelmana on, että harvassa työpaikassa tutkimusten etsimiseen ja lukemiseen on osoitettu työaika, vaikka se, jos mikä, voisi olla tehokasta kouluttautumista. Varsinkin, jos se jaettaisiin muiden kanssa.

Näistä ajatuksista sai alkunsa Lanen tutkimusklubi, joka on nyt järjestetty jo viisi kertaa. Ideana on tarjota osallistujille etukäteen luettavaksi hyvä tieteellinen artikkeli, jonka perusteella pohditaan käytännön hoitotyön kehittämistä. Hyvän artikkelin kriteerit ovat tässä tapauksessa: luotettavuus, selkeys ja mielekkyys lastenneurologian hoitotyön kannalta. Erityisesti viimeinen kriteeri tekee sopivien artikkeleiden löytämisestä todella haastavaa. Varsinkaan suomeksi sellaisia ei valitettavasti ole muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta edes olemassa.

Erilaiset tutkimuslajit

Tutkimuksen lukemiseen ja arvioimiseen vaikuttaa muun muassa se, onko se tehty määrällisillä vai laadullisilla menetelmillä. Määrällinen tutkimus selvittää mitattavia faktoja, joiden perusteella voidaan antaa täsmällisiä ohjeita, kuten vaikka: hiero käsihuuhdetta vähintään 20 sekuntia saadaksesi riittävän tehon. Laadullinen tutkimus taas selvittää monimutkaisia asioita, joita ei voida puristaa mitattavaan muotoon ilman että ne menettävät ominaislaatunsa. Tarkkojen toimintaohjeiden sijaan laadullinen tutkimus tuottaa tietoa, jonka avulla voi ymmärtää paremmin ihmisiä, tilanteita ja toimintatapoihin vaikuttavia asioita sekä niiden seurauksia.

Laadullisessa tutkimuksessa oleellista asiaa ei voi tyypistää muutamaaan numeroon ja harvoin edes muutamaaan lauseeseen tai tiivistelmään. Vain lukemalla koko tutkimusraportin voi saada irti kaiken, mitä tutkimuksella on annettava. Tiivistämällä kadotetaan ne merkitykselliset yksityiskohdat, jotka voisivat puhutella jokaista yksittäistä lukijaa niin, että hän oivaltaisi jotain tärkeää, joka auttaisi häntä ymmärtämään paremmin itseään, toimintatapojaan, potilaitaan ja hoitotyön tilanteita.

Ammatillinen kehittyminen

Englanninkielistenkin artikkeleiden lukemista kannattaa siis opetella, vaikka se aluksi tuntuisi vaikealta. Moni englannintaitonsa heikoksi kokenut on oppinut hyväksikin tutkimusten lukijaksi, kun opetteluun on löytynyt tarpeeksi mielekäs syy. Tärkein vinkki opettelussa lienee se, ettei kannata kääntää jokaista sanaa sanakirjan kanssa,

vaan yrittää ymmärtää kokonaisuuksia ja kääntää erikseen vain ne sanat, jotka todella häiritsevät kokonaisuuden ymmärtämistä.

Tutkimusklubiin saa toki tulla, vaikka olisi artikkeleita lukenutkaan, sillä tarkoitus on puhua tiedon soveltamisesta käytäntöön, ja siihen keskusteluun voi jokainen osallistua. Kannattaa kuitenkin yrittää lukea artikkeli ja vaikka palata siihen uudelleen klubin jälkeen, sillä jokaisen oma näkemys tutkimuksen merkityksestä on tärkeä. Tutkimuksen mielekkyyttä on vaikea arvioida, jos kuulee sen sisällöstä vain toisten suodattamaa tietoa.

Tutkimusklubi on erinomainen tapa kehittää itseään ammatillisesti. Parhaimmillaan siinä oppii uuden työkalun käytön eli tieteellisen tiedon lukemisen, jonka avulla voi itsenäisesti lisätä tietoaan. Lisäksi klubissa oppimismahdollisuudet ovat moninkertaiset verrattuna perinteiseen luentomuotoiseen koulutukseen, kun osallistuja prosessoii tietoa aktiivisesti sekä lukiessaan että keskustellessaan.

Konkreettiset seuraukset

Jos tutkimusklubia halutaan käyttää työyksikön toiminnan kehittämiseen, kannattaa klubin lopuksi kirjata yhteinen, konkreettinen kehittämisidea ja sopia muutaman kuukauden päähän palaveri, jossa tarkistetaan, miten kehitys on lähtenyt käyntiin. Jokainen klubin osallistuja voi myös itsenäisesti

hyödyntää lukemaansa omassa työssään, kuten Jorvissa työskentelevä sairaanhoitaja Airi Venn teki luettuaan dialogisesta vuorovaikutuksesta kertovan artikkelin. Kyseinen artikkeli oli monen klubiin osallistuneen mielestä hieman vaikea, mutta Airi oli sisäistänyt siitä idean, jonka avulla pystyi parantamaan vuorovaikutustaitojaan ja ratkaisemaan hoitotyön tilanteessa ongelman, jolla oli lapselle suuri merkitys. Lapsen rumia puheita ei ohitettukaan turhana kiukutteluna, vaan lähdettiin kuunnellen keskustelemalla selvittämään, mitä niiden takana voisi olla - ja niin asia voitiin ratkaista myös lapsen näkökulmasta mielekkäästi. Mikä parasta, Airi jakoi kokemuksensa klubissa, jolloin me muutkin hyödyimme hänen oivalluksestaan.

Näitä artikkelien tuottamia oivalluksia saa erittäin mielellään jakaa myös Lanen keskustelupalstalla, jotta hyöty moninkertaistuisi - sillä ymmärrys lisääntyy jakamalla. Toisille oivalluksiaan jakaessaan ymmärtää usein itsekin asian vielä paremmin. Sen lisäksi vuorovaikutuksessa toisten kanssa voi syntyä vielä ihan uusiakin oivalluksia. Oetaan siis tutkimusklubeista kaikki hyöty irti! ■

Osallistujien palautteita:

"Ennakkoluuloista poiketen tutkimusklubi oli mielenkiintoinen ja ajatuksia herättävä."

"Tutkimus oli hankala lukea, mutta keskustelu oli hyvää."

"Tämä pisti ajattelemaan, että voisimmehan meilläkin..."